

Cześć Emilko !

Na wstępie mojego listu chcę Cię serdecznie pozdrowić. Piszę, by opowiedzieć Ci o mojej rodzinnej wsi i o tym, co ciekawego można w niej zobaczyć.

Mieszkam w miejscowości Husów, w powiecie łańcuckim, w Gminie Markowa. Moja wioska jest położona w malowniczej okolicy na Pogórzu Dynowskim. Mogę być dumna z mojej rodzinnej wsi, ponieważ ma ona długa historię. Powstała u schyłku XIV wieku. Jako jedna z trzech wsi (poza Markową i Tarnawką) wchodzi w skład Gminy Markowa. W Husowie są przepiękne krajobrazy. Przez wieś przepływa mała rzeczka Husówka. Część wioski jest otoczona lasami, w skład których wchodzi rezerwat Husówka oraz las Strasznik. Wiąże się z nim legenda o zamordowaniu dawnego proboszcza. Husów zachwyca nas swoją przyrodą. W lesie można spotkać wiele gatunków zwierząt np. sarny, dziki, zające i kilka gatunków roślin chronionych np. zimowit jesienny czy kłokoczka południowa.

Moja wioska jest podzielona na przysiółki : Kamionkę, Zdrój, Mokrzankę, Budy , co bardzo ułatwia znalezienie odpowiedniego adresu, chociaż nazwy przysiółków są znane raczej starszym mieszkańcom. Cała wioska jest pięknie rozbudowana, wszyscy mieszkańcy dbają o wygląd i otoczenie swoich domów, mają piękne ogrody i ogródki. Część mieszkańców prowadzi małe gospodarstwa rolne. Hodują krowy, konie, świnie oraz uprawiają rolę.

Z Husowa pochodził pisarz i poeta Jan Rak (1830-1910), który został patronem mojej szkoły. Jego dom-chata pokryta strzechą- jest teraz zabytkiem, w którym urządzono muzeum poety. Można w nim zobaczyć stare sprzęty, narzędzia, meble, które były używane w dawnych gospodarstwach. W centrum wsi znajduje się plac, gdzie niegdyś stał pierwszy kościół, który został spalony przez Tatarów w 1642 r. Wokół niego rozciągał się również cmentarz. Został tam teraz postawiony pamiątkowy krzyż. Trochę dalej mieści się plac, na którym stał poprzedni kościół pw. Św. Andrzeja Apostoła. Piękna świątynia groziła zawaleniem, dlatego niestety została wyburzona. Kiedy wdrapiemy się na górkę, oczom naszym ukaże się nowy kościół. W parku za kościołem widnieją ruiny dworku Oborskich, pozostałości po ich budynkach gospodarczych oraz źródło Marusza. Grób rodziny Oborskich, Jana Raka, księży pracujących niegdyś w Husowie można odnaleźć na cmentarzu parafialnym nieopodal kościoła. Poniżej parku wznosi się Szkoła Podstawowa i Gimnazjum im. Jana Raka, do której uczęszczam. Budynek szkoły ma ponad 70 lat. Niedawno został rozbudowany i powiększony o salę gimnastyczną. W Husowie znajduje się również przedszkole, dom kultury, ośrodek zdrowia, dom strażaka itp. Działają u nas wiele organizacji tj. Koło Gospodyń Wiejskich, Orkiestra Dęta, która umiła nam czas na różnych wiejskich zabawach, zespół mażorettek (do którego należę) działający pod kierunkiem pani Barbary Szlęk, drużyny harcerskie, zespół teatralny Trema, OSP oraz drużyna piłkarska „Pogórze Husów”.

Z historią Husowa wiąże się wiele legend np. „O litościwym panu”, „Spalonej karczmie” czy o „Źródle Maruszy”, z którymi można się zapoznać czytając książkę pt. „Husów, wieś na Pogórzu Dynowskim w ujęciu monograficznym” wydaną w 2010 roku. Przez wieś biegnie szlak rowerowy kapliczek i krzyży przydrożnych.

Serdecznie zapraszam Cię do odwiedzenia Husowa. Będziesz mogła podziwiać krajobrazy, zwiedzić husowskie zabytki, przejść szlakiem przydrożnych kapliczek i krzyży. Kto wie, może wybierzemy się razem do Markowej, gdzie zwiedzimy skansen i pomnik wzniesiony na cześć rodziny Ulmów, która zginęła z rąk Niemców za ukrywanie Żydów .

Jestem dumna, że mieszkam w Husowie mam tu dobrą szkołę, przyjaciół, rodzinę. Chciałabym, abyś Ty także mogła poznać uroki mojej gminy.

Pozdrawiam Cię gorąco i jeszcze raz serdecznie zapraszam.

Gabrysia Ingot